

DÜNYA ÇAPINDA 1 NUMARALI ÇOKSATAN

SARAH J.
MAAS

FIRTINALAR
İMPARATORLUĞU

DÜNYADA
25 MİLYONU
AŞKIN
SATIŞ!

DE
X

DEX TARAFINDAN YAYIMLANAN KİTAPLARI

Cam Şato serisi

Cam Şato
Karanlık Taç
Ateşin Vârisi
Gölgeler Kraliçesi
Fırtınalar İmparatorluğu
Şafak Kulesi
Kül Krallığı
Suikastçının Hançeri

Dikenler ve Güller Sarayı serisi

Dikenler ve Güller Sarayı
Sis ve Öfke Sarayı
Kanatlar ve Küller Sarayı
Buz ve Yıldızı Sarayı
Gümüş Alevler Sokağı

Hilal Şehir serisi

Toprak ve Kan Hanesi
Gökyüzü ve Nefes Hanesi
Alev ve Gölge Hanesi

FİRTINALAR İMPARATORLUĞU

Orijinal adı: *Empire of Storm*

© 2016, Sarah J. Maas

Yazan: Sarah J. Maas

Çeviren: Deniz Başkaya

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkiye Yayın Hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Bloomsbury Publishing Inc.'den alınmıştır.

1. baskı / Aralık 2018

Şömizli sert kapak: 1. baskı / Eylül 2026 / ISBN 978-625-5572-49-3

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Jim Tierney

Harita illüstrasyonu: Virginia Allyn

Kapak uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Sayfa uygulama: Havva Alp

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın Anonim Şirketi

Akşaburgaz Mahallesi 137. Sokak No :12

Esenyurt/İstanbul

Sertifika No: 71320

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

DÜNYA ÇAPINDA 1 NUMARALI ÇOKSATAN

SARAH J.
MAAS

FIRTINALAR İMPARATORLUĞU

Çeviren: Deniz Başkaya

*Tamar için,
şampiyonum, peri annem ve
pırlıtlı zırhlar içindeki şövalyem.
Birinci sayfasından beri bu seriye inandığın için
teşekkür ederim.*

K

Amaroth

BUZ ÇÖLLERİ

MORLA HARABELERİ

MORLA ORMANI

BATI ÇÖLLERİ

BRIARCLIFF

Cadı Krallığı

CRILEA

METRUK DIYAR

Şakıyan Kumlar

KIZIL ÇÖL

YURPA

Barg Vahası

Sessiz Suikastçılar

Toll

Kara Kumullar

Büyük Ayrımı

ORO
KÖRFEZİ

XANDRIA

Volkan Akıntıları

Roth'un Siyah Kumları

GECE KARANLIĞI

Kemikten davullar güneşin batışından beri Kara Dağlar'ın sivri dişleri andıran yamaçlarında gümbürdüyordu.

Savaş çadırı kuru rüzgârla gıcırdayan Prenses Elena Galathynius, Dehşet Lordu'nun ordusunun fildişi dalgalar halinde o dağlardan geçişini ikinci boyunca izlemişti. Şimdi ise güneş batalı çok olmuş, düşmanın kamp ateşleri dağlarda ve aşağıdaki vadide yıldızlardan bir battaniye gibi titreyordu.

Çok sayıda ateş vardı; prensesin vadinin kendi tarafında yanan ateşlerden çok daha fazla.

Elena'nın insan ordusundaki askerlerin ettikleri hem dillendirilen hem de sessiz duaları ısıtması için üstün Fey kulaklarına ihtiyacı yoktu. Kendisi de son birkaç saatte defalarca dua etmişse de dualarının yanıtsız kalacağını biliyordu.

Elena öleceği yerin neresi olacağı üzerine hiç düşünmemiş; Terrasen'in kayalık yeşilinden çok uzak bir yerde can verebileceğini hiç aklına getirmemişti. Bedeninin yakılmayıp dehşet lordunun canavarları tarafından yenilebileceğini de.

Bir Terrasen Prensesi'nin nerede son nefesini verdiğine dair hiçbir işaret olmayabilirdi. Hiçbirine ait bir işaret olmazdı.

Elena'nın arkasındaki çadır girişinden sert bir erkek sesi geldi: "Dinlenmen gerek."

Elena omzunun üzerinden baktı. Salık bıraktığı gümüş saçları prensesin zırhındaki kıvrımlı deri pullara takılmıştı. Fakat

Gavin'ın karanlık bakışı çoktan aşağıda uzanan iki orduya çevrilmişti. Pek yakında aşılacak olan o dar, siyah sınır çizgisine.

Gavin her ne kadar Elena'ya dinlenmesini söylese de saatler önce çadırlarına girdiklerinden beri kendi zırhını üzerinden çıkarmamıştı. Dakikalar önce Gavin savaş liderlerini nihayet çadırdan atmıştı. Ellerinde haritalarla çıktıklarında yüreklerinde bir ümit kırıntısı bile yoktu. Elena onların üzerindeki kokuyu, korkunun kokusunu alabiliyordu. Ümitsizliğin de.

Yalnız nöbetindeki Elena'ya yaklaşan Gavin'ın adımları kuru, taşlık toprakta çok cılız hışırtılar çıkarıyordu. Güneyin yaban ormanlarında yıllarca dolaşması sayesinde neredeyse sessizce hareket ediyordu. Elena yüzünü tekrar düşmanın sayısız kamp ateşine çevirdi.

Gavin boğuk bir sesle "Babanın kuvvetleri hâlâ başarabilir," dedi.

Budalaca bir ümit. Elena'nın ölümsüzlere has iştirme duyusu arkalarında kalan çadırda yaşanan, saatler süren sert tartışmada geçen her sözcüğü iştirmişti. "Bu vadi artık bir ölüm tuzağı," dedi Elena.

Hepsini oraya getiren Elena'ydı.

Gavin yanıt vermedi.

"Şafak söktüğünde," diye ekledi Elena, "vadi kana bulanacak."

Elena'nın yanındaki savaş lideri sessiz kaldı. Gavin nadiren böyle sessiz olurdu. Çekik gözlerinde o her zamanki ehlileştirilmemiş sertlikten eser olmadığı gibi kabarık saçları gevşekçe sarkıyordu. Elena kendisinin ve Gavin'ın en son ne zaman yıkandıklarını anımsamıyordu bile.

Gavin, Elena'ya doğru dönüp Elena'nın onunla babasının taht odasında ilk karşılaştığı andan beri aşına olduğu, içini görebilen o içten bakışı attı. Sanki bir ömür öncesinde kalmıştı o ilk karşılaşma.

Bambaşka bir zaman, bambaşka bir dünya... Toprakların hâlâ şarkılarla, ışıkla dolu olduğu, büyü'nün Erawan ve onun iblis askerlerinin karanlığı altında sönmeye yüz tutmadığı zamanlar. Elena burada, güneydeki katliam bittikten sonra Orynth'in ne kadar direnebileceğini merak ediyordu. Babasının dağın tepesindeki pırlıtlı sarayını Erawan'ın yok edip etmeyeceğini. Ya da kraliyet

kütüphanesini –bir çağın yüreğini ve irfanını– yakıp kül etmeyeceğini. Sonra da babasının halkını.

“Şafağa hâlâ saatler var,” dedi Gavin. Gırtlığı yukarı aşağı hareket etti. “Kaçman için yeterli bir süre.”

“Daha biz geçitleri aşmadan bizi parçalara ayırırlar ve...”

“Birlikte gitmeyeceğiz. Sen gideceksin.” Ateşin ışığı altında Gavin’ın bronz yüzündeki ferahlama ifadesi bir görünüp bir kayboldu. “Tek başına.”

“Bu insanları terk etmeyeceğim.” Elena’nın parmakları Gavin’ın parmaklarına sürtündü. “Seni de.”

Gavin’ın yüzü seğirmede bile. “Yarımdan kaçış yok. Dökülecek kandan da. Ulağın söylediklerini işittin; işittiğini biliyorum. Anielle bir mezbahaya dönmüş. Kuzeydeki müttefiklerimiz artık yok. Babanın ordusu çok geride. Güneş en tepeye varmadan hepimiz öleceğiz.”

“Bir gün zaten hepimiz öleceğiz.”

“Hayır.” Gavin, Elena’nın elini sıktı. “Ben öleceğim. Aşağıdaki şu insanlar... Onlar ölecek. Ya kılıçla ya da zamanla. Fakat sen...” Gavin’ın gözleri Elena’nın uçları zarif bir kavisle sivrilen, ona babasından miras kalan kulaklarına çevrildi. “Yüzyıllarca yaşayabilirsin. Binyıllarca. Ümitsiz bir muharebe için bunu bir kenara atma.”

“Bir korkağın utancıyla bin yıl yaşayacağıma yarın ölmeyi yeğlerim.”

Fakat Gavin tekrar vadiye baktı. Erawan’ın ordusuna karşı son savunma hattı olan halkına.

Hırıltılı bir sesle “Babanın hatlarının gerisine geçip mücadeleyi oradan sürdür,” dedi.

Elena yutkundü. “Bunun hiçbir faydası olmaz.”

Gavin gözlerini ağır ağır Elena’ya çevirdi. Geçen onca ayın, onca zamanın ardından Elena itirafta bulundu: “Babamın gücü tükeniyor. Sönüp gitmeye yaklaştı. Artık sadece on yıllar kaldı. Mala’nın ışığı babamın içinde her geçen gün daha da sönüyor. Erawan’e direnip kazanamaz.” Elena başarısızlığa mahkûm olan bu maceraya atılmadan önce babasının ona söylediği son sözleri anımsadı. *Benim güneşim batıyor Elena. Ne yapip edip seninkinin batmamasını sağlamalısın.*

Gavin'ın yüzü kireç kesildi. "Demek bunu bana şimdi söylemeyi tercih ettin?"

"Evet, Gavin. Çünkü benim için ümit yok. Bu gece kaçsam da, yarın savaşsam da. Kıta düşecek."

Gavin kayalığın üzerindeki bir düzine çadıra doğru hareketlendi. Dostlarına doğru.

Elena'nın dostlarına doğru.

"Yarın hiçbirimiz bir yere gitmeyeceğiz," dedi Gavin.

Elena'nın elinin bir kez daha Gavin'ın eline uzanmasının nedeni savaşının titreyen sesi, gözlerindeki o pırıltı oldu. Asla... Birlikte yaşadıkları onca maceraya, göğüs gerdikleri onca korkuya rağmen Elena bir kez olsun Gavin'ın ağladığını görmemişti.

"Erawan bu toprakları ve diğerlerini kazanıp hepsine hükmedecek," diye fısıldadı Gavin. "Sonsuza dek."

Aşağıdaki kampıta askerler hareketlendi. Erkekler ve kadınlar mırıldanıyor, küfrediyor, ağlıyordu. Elena onların korkusunun kaynağını takip etti; vadinin diğer ucuna dek.

Karanlıktan oluşan dev bir el yelliymuşçasına dehşet lordunun kampındaki ateşler bir bir sönüyordu. Kemik davulların sesi daha da şiddetlendi.

Nihayet gelmişti.

Erawan, Gavin'ın ordusunun son direnişini gözlemek için bizzat gelmişti.

"Şafağı beklemeyecekler," dedi Gavin. Eli böğründeki kında duran Damaris'e uzandı.

Fakat Elena, Gavin'ın elini tuttu. Gavin'ın kasları deri zırhının altında granit gibi sertti.

Erawan gelmişti.

Belki de tanrılar hâlâ dualara kulak veriyorlardı. Belki Elena'nın annesinin coşkun ruhu onları ikna etmişti.

Elena, Gavin'ın sert ve vahşi yüzünü, diğer tüm yüzlerden daha aziz tuttuğu o yüzü süzdü. Sonra "Bu muharebeyi kazanmayacağız," dedi. "Bu savaş da."

Kendisini savaş liderlerinin yanına gitmemek için zorlayan

Gavin'ın bedeni titrese de Elena'yı dinleyecek saygıyı gösterdi. İki si birbirlerine bu saygıyı hep göstermiş, bunu yapmayı zor yoldan öğrenmişti.

Elena boştaki elinin parmaklarını ikisinin ortasında havaya kaldırdı. Şimdi damarlarındaki ham büyü dans ediyor; alevden suya, sudan büklüm büklüm sarmaşığa ve çatlayan buza dönüşüyordu. Babasınınki gibi dipsiz bir kuyu olmasa da Elena'nın büyü yeteneği çok yönlü ve atikti. Büyü gücü ona annesinden kalmıştı. “Bu savaşı kazanmayacağız,” diye yineledi. Gavin'ın yüzü Elena'nın ham gücünün ışığıyla aydınlandı. “Fakat savaşı biraz geciktirebiliriz. Bir iki saate o vadiyi aşabilirim.” Elena elini yumruk yapıp büyüünü söndürdü.

Gavin'ın kaşları çatıldı. “Bu dediğin delilik Elena. İntihar. Erawan'ın komutanları sen hatların ötesine geçmeden seni yakalarlar.”

“Kesinlikle. Beni dosdoğru ona götürecekler. Ne de olsa o burada. Beni kıymetli bir mahkûm olarak görecekler. Erawan'i öldürecek suikastçı olarak değil.”

“Hayır.” Bir emir, bir rica.

“Erawan'i öldürürsek canavarları paniğe kapılır. Geçen sürede babamın kuvvetleri buraya ulaşp elimizde kalan kuvvetlerle birleşebilir. Böylece düşman birliklerini ezebiliriz.”

“Erawan'i öldürmekten basit bir işmiş gibi bahsediyorsun. O bir Valg *kralı*, Elena. Onu sana getirseler de sen daha yerinden kıpırdayamadan seni kontrol altına alır.”

Elena'nın yüreği burkulsa da kendisini konuşmaya zorladı. “İşte bu yüzden...” Dudaklarının titremesine engel olamıyordu. “İşte bu yüzden adamlarının yanında savaşmak yerine benimle gelmeni istiyorum.”

Gavin, Elena'ya bakakaldı.

“Çünkü sana...” Gözyaşları Elena'nın yanaklarından aşağı süzüldü. “Onları oyalaman için ihtiyacım var. Senden istediğim onların iç savunmasını aşabilmem için bana zaman kazandırman.” Tıpkı ertesi günkü muharebenin onlara zaman kazandı-

racığı gibi. Çünkü Erawan'ın ilk hedefi Gavin olacaktı. Karanlık Lord'un güçlerine karşı uzun zamandır bir kale gibi direnen, başka kimse Erawan'le savaşmak istemezken onunla savaşan insan savaşçı...

Erawan'ın insan prense karşı nefretle ancak dehşet lordunun Elena'nın babasına karşı duyduğu nefret yarışabilirdi.

Gavin uzunca bir süre Elena'yı süzdü. Sonra elini uzatıp prensesin gözyaşlarını sildi. "O öldürülemez Elena. Babanın kâhininin neler fısıldadığını işittin."

Elena başını salladı. "Biliyorum."

"Ayrıca onu zapt etmeyi, tuzağa düşürmeyi başarsak da..." Gavin, Elena'nın söyledikleri üzerine düşündü. "Biliyorsun böylelikle tek yaptığımız savaşı bir başkasının üzerine çekmek; günün birinde bu topraklara kim hükmedecekse onun üzerine."

"Bu savaş," dedi Elena sessizce, "denizin diğer yanında, antik zamanlarda oynanan bir oyunun ikinci ayağı."

"Biz savaşı Erawan'ın özgür kalması halinde bir başkasına miras bırakmak üzere erteliyoruz. Ayrıca bu yaptığımız yarın aşağıdaki askerleri katledilmekten kurtarmayacak."

"Harekete geçmezsek bu savaşı miras alacak kimse kalmayacak," dedi Elena. Gavin'in gözlerinde şüphe vardı. "Şu an bile," diye bastırdı Elena, "büyümüz yetersiz kalıyor, tanrılarımız bizi terk ediyorlar. Bizden kaçıyorlar. Babamın ordusundakiler dışında Fey müttefikimiz de yok. Onların gücü de babamın ordusu gibi sönüyor. Fakat belki de üçüncü ayak geldiğinde... Belki yarım kalan oyunumuzdaki oyuncular farklı olur. Belki o gelecekte Fey'ler ve insanlar omuz omuza çarpışsınlar ve güçleri bol olur. Belki onlar buna son vermenin bir yolunu bulurlar. Bu yüzden bu savaşı kaybedeceğiz Gavin. Şafak söktüğünde dostlarımız o katliam alanında ölecekler ve biz bunu Erilea'nın bir geleceği olabilsin diye Erawan'ı zaptetmek için kullanacağız."

Gavin'in dudakları gerildi. Safir gözleri kocaman açılmıştı.

"Kimsenin bilmesine gerek yok," dedi Elena. Sesi titriyordu. "Başarılı olsak da ne yaptığımızı kimse bilmemeli."

Şüphe Gavin'ın yüzüne derin çizgiler açtı. Elena onun elini daha da sıkıca kavradı. “*Kimse, Gavin.*”

Yüzüne büyük bir acı ifadesi yayılsa da Gavin başını salladı.

El ele tutuşup dağları örten karanlığa baktılar, dehşet lordunun kemikten davullarının sesi demiri döven çekiçlerin sesi gibiydi. Çok yakında, ölen askerlerin çığlıkları o davulların sesini boğacaktı. Çok yakında, vadideki kırlar oluk oluk kanla bezenecekti.

Gavin “Bunu yapacaksak hemen gitmemiz gerek,” dedi. Dikkati yeniden yakındaki çadırlara çevrildi. Veda yoktu. Son sözler de. “Yarın için Holdren’a orduya komuta etme emri vereceğim. Diğerlerine ne söyleyeceğini bilir o.”

Elena başını salladı. Bu kadarı yeterli bir teyitti. Gavin, Elena'nın elini bırakıp ikisinin çadırına en yakın çadıra gitti. Çok yakın dostu ve en sadık savaş lideri yeni eşiyle son saatlerini olabildiğince iyi değerlendiriyor olmalıydı.

Gavin'ın geniş omuzları çadır kapısının ağır kanatlarını aralamadan Elena gözlerini kaçırdı.

Prenses gözlerini vadi boyunca uzanan ateşlere, karşıda bekleyen karanlığa dikti. Karanlığın da ona baktığına, dehşet lordunun canavarları zehre batırılmış pençelerini sivriltirken binlerce bileme taşından çıkan sesi işittiğine yemin edebilirdi.

Elena gözlerini duman kaplı göğe çevirdi; dumanlar kısa bir süre için aralandığında yıldızlarla bezeli gece göğü görünüyordu.

Kuzeyin Lordu ona göz kırptı. Mala'nın bu topraklara –en azından bu çağda– son armağanıydı bu. Belki de Elena'ya bir teşekkür, bir vedaydı.

Çünkü Terrasen için, Erilea için, hepsine birer fırsat vermek için Elena vadiye çöken sonsuz karanlığın içine yürüyecekti.

Elena vadiden yükselen dumanla birlikte göğe son bir dua gönderdi; o geceden çok sonra doğacak çocukların, Erilea'nın felaketi olacak ya da onu kurtaracak bir yükün varislerinin onu yapmak üzere olduğu şeyden dolayı affetmeleri için.

BİRİNCİ KISIM
ATEŞ GETİREN

Boğulurmuşçasına aldığı her nefes dik orman tepesinden aksak adımlarla çıkan Elide Lochan'ın boğazını yakıyordu.

Oakwald'un zeminini kaplayan ıslak yaprakların altında kalan gevşek, gri taşlar yokuşu tehlikeli kılıyordu. Meşelerin dalları Elide'in düşmemek için tutunamayacağı kadar yüksekte kalıyordu. Risk alıp muhtemel düşüşünü hız kazanmak için kullanan Elide yalçın zirvenin kenarından aşağı atladı. Dizlerinin üzerine çökmesiyle acı bacaklarına yayıldı.

Ağaçlık tepeler dört yana uzanıyor, ağaçlar sonsuz bir kafesin parmaklıkları gibi görünüyordu.

Haftalar. Manon Siyahgaga ve On Üçler, Elide'ı bu ormanda bırakalı, Uçuş Lideri ona kuzeye gitmesini emredeli haftalar olmuştu. Elide'in şimdi büyüüp güçlenen, ne zamandır kayıp olan kraliçesini bulması için, bir de –artık o her kimse– Celaena Sardothien diye birini bulması için; böylece Elide Kaltain Rompier'e olan can borcunu ödeyebilecekti.

Haftalar sonra bile, Morath'teki o son anlar Elide'in rüyalarına musallat oluyordu: Muhafızların onu bir Valg bebeğini doğurmasını sağlayacak taşın karnına yerleştirilmesi için sürükleyişleri, Uçuş Lideri'nin o muhafızların hepsini katledişi, Kaltain Rompier'in yaptığı son iş; koluna dikilen tuhaf, siyah taşı yerinden söküp Elide'a taşı Celaena Sardothien'e ulaştırmasını emredişi...

Kaltain, Morath'i alevler içinde bir harabeye çevirmeden hemen önce.

Elide kirli, titreyen elini üzerindeki deri uçuş giysisinin göğüs cebindeki sert yumruya götürdü. Teninde yankılanan o hafif titreşimi, hızla çarpan kalbiyle yarışan o ritmi hissettiğine yemin edebilirdi.

Elide yeşil sayvandan sızan soluk güneş ışığı altında titredi. Yaz dünyaya tüm ağırlığıyla çökmüştü ve sıcak baskısını öyle artırmıştı ki Elide için en kıymetli hazine su olmuştu.

Başından beri öyle olsa da şimdi, tüm günü, tüm *hayatı* suyun ekseninde dönüyordu.

Neyse ki Oakwald kalan son erimiş dağ karının da tepelerinden aşağı akması sayesinde akarsularla doluydu. Ne yazık ki Elide hangi suları içmesi gerektiğini zor yoldan öğrenmişti.

Üç gün. O durgun göl suyunu içmesinin ardından kusmuş, ateşi çıkmış, neredeyse ölümün eşiğine gelmişti. Üç gün. Öyle kötü titremişti ki ona kemikleri çatlayacak gibi gelmişti. Üç gün. Orada, uçsuz bucaksız ormanda bir başına öleceği, bundan kimsenin haberinin olmayacağı düşüncesinin verdiği acınası ümitsizlikle ağlamıştı.

Sonra, o tüm bunları yaşarken göğsünün üzerindeki taş uğulduyor, titreşiyordu. Elide hummalı rüyalarında taşın ona fısıldadığına, insan dilinin çıkaramayacağı sesler içeren dillerde ninniler söylediğine yemin edebilirdi.

O zamandan beri sesleri işitmese de merak ediyordu. Yaşadıklarını kendisi değil de başkaları yaşasa hayatta kalıp kalmayacaklarını.

Kuzeye bir lütuf mu yoksa lanet mi taşıdığını da merak ediyordu. Şu Celaena Sardothien denilen kişinin taşla ne yapması gerektiğini bilip bilmeyeceğini de.

Ona elinde anahtar varsa her kapıyı açabileceğini söyle. Böyle demişti Kaltain. Elide ne zaman bir mola verme ihtiyacı duysa yanardöner, siyah taşı inceliyordu. Taş kesinlikle bir taşla benze-miyordu: Kabaca yontulmuştu; daha büyük bir taş parçasından

DÜNYAYI KASIP KAVURAN CAM ŞATO SERİSİ BEŞİNCİ KİTAP

KARŞINIZDA ATEŞYÜREK CELAENA SARDOTHIEN.

Aelin Galathynius tahta giden bu uzun yolda ihanetlerle sınandı, sadakatle ödüllendirildi, dostlarını kaybetti, yeni dostlar edindi. Büyünün hüküm sürdüğü bir dünyada hem kaderini kabullendi hem de halkını korumak için gücünün en karanlık derinliklerine indi.

Savaşçı prensine ve ona inanan insanlara verdiği sözü tutmak zorunda. Ancak geçmişin gölgelerinden doğan canavarlar ve krallığını ele geçirmeye çalışan karanlık güçler yükselirken Aelin, tek kurtuluş yolunun sevdiği her şeyi yok edebilecek çaresiz bir kumardan geçtiğini anlıyor.

*Cam Şato, Karanlık Taç, Ateşin Vârisi ve
Gölgeler Kraliçesi'nin ardından bu destansı
fırtına kalbinizi yakmaya geliyor.*

